

“Sense negociació, el TIL serà mort”

Joan Huguet (Ferrerries, 1954), professor i advocat, militant del PP, ha estat diputat, president del Consell de Menorca, vice-president del Govern balear, president del Parlament, senador... Actualment es dedica a la docència i a l'advocacia. S'ha mostrat crític a través d'articles d'opinió contra la forma d'aplicar el famós decret del TIL per de José Ramón Bauzà.

—Amb el govern de Gabriel Cañellas es va aprovar la llei de normalització lingüística el 1986, però sempre hi ha hagut un sector del PP que rebutjava aquest consens.

—Sí, però quasi imperceptible.

—Què passà en el PP perquè a partir de 2007 Carlos Delgado s'erigís en líder de la branca anticatalanista i obtingués un 30%?

—Passen diverses coses alhora. Cal posar-se en el context d'aquell moment. S'havia produït la polèmica sobre la reforma de l'Estatut de Catalunya, s'havia desfermat una gran histèria a Madrid en contra del català, un corrent impulsat per alguns mitjans de comunicació que no paraven: que si el català va en contra del castellà a les comunitats bilingües, que si s'està marginant gent perquè parla en castellà... En aquell context el PP balear pateix la derrota electoral de 2007, Jaume Matas se'n va i la situació interna és de desorientació total. Un cert sector del partit a Balears queda profundament decebut, els escàndols [de corrupció] comencen a ser coneguts i Carlos Delgado, en aquella situació, esdevé per a alguns militants la figura del regenerador que, a més, duia un programa molt a les clares contra el catalanisme.

—Delgado perd el primer congrés el 2008, contra Rosa Estaràs. Llavors es torna presentar el 2010 i torna perdre, ara contra Bauzà, el qual el coapta per a la direcció i, a més, assumeix la seva ideologia contra l'estatus del català. Com s'entén?

—Jo crec que el pacte entre Delgado i Bauzà és d'abans del congrés de

EFE

Joan Huguet és una de les cares del regionalisme tradicional del PP i la veu crítica de la manera com Bauzà està aplicant el TIL.

2010. Que Bauzà integrés Delgado, jo ho vaig veure bé, perquè es bo que el guanyador compti amb el perdedor. Ara bé, es tracta d'integrar la persona per demostrar que no es margina a ningú, però de cap manera és lògic abraçar el discurs polític que ha perdut. Això no té sentit. És clar que les tesis de Delgado varen perdre per àmplia majoria tant en el congrés de 2008 com en

el de 2010, però tanmateix Bauzà les assumeix. Això no té res a veure amb el que els militants varen decidir.

—O sigui que Delgado va perdre els congressos, però el seu missatge va ser el triomfador?

—El gran guanyador del darrer congrés, tot i perdre'l, va ser el discurs ideològic de Carlos Delgado. No és una opinió sinó una mera constatació. Alerta: no estic dient que això sigui bo ni dolent, dic que això que ara fa Bauzà, i que és el que reclamava Delgado, no és el que votaren els militants del PP en el congrés.

—Per què ningú no es rebel·la dins del PP en contra d'aquesta situació i de l'actitud de Bauzà si resulta que els militants no votaren el que està fent el president?

—Perquè el canvi es començà a copsar després de les eleccions. No abans. Sí que és ver que hi havia sospites, hi havia certes opinions... Però la realitat és que mai no es va plantejar obertament res, en el sentit d'assumir el que deia Delgado. El canvi ve quan es guanyen les eleccions per tan àmplia majoria. És aleshores quan tothom s'adona del que està passant de veres. Però en aquell moment Bauzà ja té a la seva mà el *Butlletí Oficial*, i això dóna molt de poder. I contra això...

—Bauzà diu que el que fa està suportat sobre el programa electoral.

—En el programa no es diu exactament el que està fent. Sí que és cert que hi hagué debats interns sobre la conveniència de reforma de la situació legal del català de requisit a mèrit a certes parts de l'administració, i hi estic d'acord: a certes parts però no pertot. I també és ver que l'esperit del famós TIL sí que figura al programa però no la manera com s'està aplicant.

Vull afegir, respecte a això, una cosa que em sembla important. No sé si el que ara passa en el PP amb relació al català passarà si els catalanistes no haguessin fet segons què en la passada legislatura del Pacte de Progrés. Perquè recordem que el Govern [de Francesc Antich] va aprovar un decret que imposava la catalanització social fins i tot a les retolacions comercials, i que el Consell [de Mallorca] va introduir l'obligació de fer els contractes en català per part dels proveïdors.

Eren excessos absurds a Balears, segurament imitant uns altres llocs, que feren molt de mal. No tinc dubte que aquella actitud [del Pacte] va provocar una radicalització de postures [dins del PP]. Com a mínim, els ultracatalanistes fan tant de mal al català com els que volen imposar el castellà contra el català.

—La vostra postura quina és?

—Llibertat i equilibri. Era un disbarat el decret de l'esquerra que volia imposar el català pertot i és una equivocació la forma d'imposar el TIL que ara es pretén. El català s'ha de preservar i s'ha d'impulsar però no amb imposicions. L'equilibri entre les dues llengües oficials és fonamental. I han d'existir àmbits de llibertat d'elecció, com per exemple per part dels pares amb la llengua en què han d'aprendre els seus fills en edat de lectoescriptura, com s'ha fet. Però també és cert que en la resta de l'educació el català ha de ser present de forma més àmplia per a contrarestar els *inputs* que reben

tots els al·lots en la seva quotidianitat —televisions, premsa, família, amics, publicitat...— que en un 80% són en castellà.

—Em fa l'efecte que us arregleu amb les tesis del que era conseller d'Educació de Bauzà, Rafel Bosch, fins l'abril passat

—Sí, eren les tesis més assenyades, moderades i dialogants.

—Quan Bauzà destitueix Bosch l'abril passat, és una mena de punt de no retorn per al president?

—Ho és. Però també vull dir que ni els sindicats d'ensenyament ni el catalanisme més moderat no van entendre què era el que volia fer Bosch i s'hi tiraren a la jugular. Tots ajudaren a fer molt més fràgil la seva posició. Moltes vegades els vaig dir, als de l'STEI: "L'enyorareu". Que Bosh ho feia bé és bo de concloure quan es veu que els anticatalanistes hi estaven en contra igual que els ultracatalanistes. Enmig hi ha la immensa majoria de la comunitat educativa que no està ni amb uns

ni amb els altres radicals. Amb Bosch no passaria el que està passant. N'estic ben segur, que molts l'enyoren, ja ho crec.

—Per què Bauzà va sacrificar Bosch?

—De Bosch es deia pejorativament que volia conhortar tothom, que tenia discursos diferents, i arribà un moment que Bauzà això no ho volgué continuar aguantant. Però en realitat el que feia Bosch era guardar un molt difícil equilibri. La prova que ho feia bé és que, tot d'una que ell partí, la situació s'ha radicalitzat a una velocitat extremada i en quatre mesos mira on som.

“Bauzà és un home fred i calculador que està convençut que el que fa és el que és correcte”

—Encara existeix el sector regionalista del PP, del qual tant es parla i tan poc se sent i es veu?

—Sí, clar que existeix. El que passa és que està adormit. I està format per molta gent. Especialment a la part forana de Mallorca, a Menorca i també a Eivissa. El que passa és que en política les coses són més complexes i no es poden reduir al fet que si hom està incòmode amb alguna política automàticament està en contra de qui l'aplica. Mira, tot càrrec institucional sap molt bé a qui el deu. Això va així, agradi o no. Si ara mana Bauzà, en el PP els càrrecs se li deuen a ell. És ver que el PP és molt més que els càrrecs institucionals, però no perdem de vista el que deia Maquiavel: que les persones que nomena el príncep han de saber que li deuen “la vida, la hisenda i el càrrec”. Això, ho he dit abans, és el poder que et dóna el fet de controlar el *Butlletí Oficial*. I això és molt de poder, en política.

—No hi haurà rebel·lió interna, doncs, contra Bauzà?

—No, de rebel·lió per a fer caure Bauzà, no n'hi haurà. Ara bé, el PP és un partit molt gran que té una gran capacitat d'autoregeneració, fins per sobre dels seus líders. Va superar la dramàtica substitució de Gabriel Cañellas, que pareixia impossible, i va saber superar la fuga de Jaume Matas. I dels dos episodis en sortí reforçat i guanyà encara amb més intensitat a l'esquerra. Cap més partit no té aquesta capacitat. Per tant, sé que si la situació es degradés molt i fos necessari que el partit prengués una altra orientació, ho faria.

—Els òrgans del PP serveixen de res actualment?

—Estan controlats fèrriament per la direcció. Com diuen que deia Alfonso Guerra, qui es mou no surt a la foto, i tothom ho sap, en el partit. L'estructura de poder actual del PP és reduïda, endogàmica, molt tancada i no fa cas de ningú que estigui a fora.

—Fa la sensació que Bauzà no té intenció de negociar res del TIL amb els sindicats i l'Assemblea de Docents.

—S'han comès errades greus per les dues bandes. Cada part menteix en alguns punts per interès respectiu. Però Bauzà és el president i en aquesta

condició hauria d'entendre que sense negociació el TIL serà mort. Joestic d'acord amb el TIL, però no amb la manera com es vol aplicar. Es necessita una altra forma d'aplicar-lo, molt més gradual, amb forta inversió... Si no hi ha negociació, encara que formalment s'imposi, és impossible que s'apliqui de veres si els professors el boicotegen.

—Entre els adversaris de Bauzà sovinteja la crítica que és un totalitari, un ultradretà...

—Bauzà no és d'ultradreta. Per ventura n'hi ha més d'un aquests que diuen això que no entenen en què consisteix la democràcia. Qui guanya ha d'aplicar la seva política, no la que els ciutadans han derrotat a les urnes. El problema és que s'està aplicant un tipus de política d'una forma equivocada, al meu entendre, però no per això Bauzà és d'ultradreta, de cap manera.

—Què cerca Bauzà?

—És un home fred i calculador que està convençut que el que fa és el que és correcte, adequat i necessari. I com que té aquesta personalitat que té, tan freda, i és un home que no necessita el càrrec polític per a viure, seguirà endavant amb el que creu que ha de fer. I això se li ha de reconèixer al seu favor: no tots els polítics poden dir el mateix. Molts dels seus adversaris s'equivoquen a l'hora de jutjar-lo. Bauzà ni és beneit, ni improvisa, ni és un indocumentat. És molt intel·ligent, segueix gèlidament un full de ruta prèviament decidit i té molt clars els objectius que cal assolir. Ell està convençut que cal lluitar contra el que pensa que és la imposició catalanista. Però alerta: ell no va contra el català, sinó que va en contra d'una forma de promocionar-lo que és la nacionalista i catalanista.

—Aquesta actitud de Bauzà li pot costar perdre les eleccions de 2015?

—Si fossin ara mateix... Però seran d'aquí a vint mesos. La polèmica del TIL no afectarà els resultats del PP. Tornarem a guanyar les eleccions el 2015 amb tota seguretat i que ningú doni per fet que no les guanyarem per majoria absoluta. Però és que, a més, encara que no tinguem majoria absoluta, com que el Parlament estarà molt fragmentat, serà impossible fer un govern alternatiu al PP.